

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Homilia XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

οικεία. εἰς ἕξαρθεῖν με ἐὰν ἤρῃσι μάλος, ὁ
ιατρὸς περιεῖται δὸνικατάσσειν ποιῆσαι τῷ ἐξάρ-
θρη ὅταν ἕξαρθεῖ πατερίδος εἴτε δι-
κῆρας, εἴτε ἀδίκως, ἀπολαυθῆναι τὸ διώα-
σαι πάλιν ἐν τῇ πατερίδι εἴη καὶ τὸς νόμους,
ἀπικρατέση ὅτι πλὴν πατερίδα πλὴν ἐαυτοῦ. καὶ
αὐτὸ νόμι καὶ ὅτι ἐρηπῶντα, ἐκβληθέντος
δοτὸ τὸ ἰδίαις ἀδικατέσις, ἀπικρατέσις
λέγει ἐν ἐξάρθεσιν ἡμῶν τὸς ἐπιτερεῖ φαύλας.
ὅτι ἐὰν ἐπιτερεῖ φαύλου, ἀπικρατέσις ἡμῶν καὶ
ἡδὲ τέλος τὸ ἐπαγγελίας ποιῆσαι ὅτιν, ὡς ἐν τῷ
παραθέσει τῷ ἀποστόλων γέγραπται ἐν τῷ
ἄρχι χριστῶν ἀπικρατέσις πάντων ὧν ἐλά-
ληται ὁ θεὸς διὰ σῶματος τῷ ἀγίον αὐτῶ ἀπὸ

A conatur. Si aliquis separatur e patria, in
exilium mittitur, & postea per indulgen-
tiam eorum qui possunt exules solvere, red-
ditur libertati, redit vnde fuerat expulsus.
Miles quoque abjectus ex ordine suo, resti-
tuitur ordini, si acceperit veniam. Ita &
nunc dicitur ad mortale genus, id est ad nos
homines, qui à Deo fueramus averfi : Si
conversi fueritis, restituum vos. Finis quip-
pe repromissionis restitutio est, ut in Acti-
bus Apostolorum legimus : Usque ad tempora
restitutionis omnium que locutus est Deus per os
sanctorum Prophetarum suorum, in Christo
Iesu, cui est gloria & imperium in saecula
saeculorum, Amen.

αἰῶνες παρρησίᾳ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, ὃ ὅτιν ἡ δόξα
καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ ἀγίον. ἀμήν.

O M I A I A is. HOMILIA XV.

Eis to auto, in illud ipsum,

Ὁ ἦμοι ἐγὼ μήτηρ, πάλιν ἄλλως, μέχρι τῷ
ἐπικρατέσις ἀνθρώπου ὅς πλὴν ἐλάττω
ἔχει ἐὰν ἀνθρώπου, καὶ ἐπιτερεῖ σάρκα βρα-
χίονος αὐτοῦ.

Heu me mater : iterum aliter, usque ad
istud : Maledictus homo qui spem
habet in homine, & firmabit
carnem brachij sui.

Interprete BALTHAZARE CORDERIO.

Ὁ μακαρίζοντες τοὺς ἀσεβήτας, καὶ ὁ
μακαρίζοντες αὐτοὺς διὰ τὸν ἰσχυρὸν τὸν
ἐλάττω ἔχειν μὲν τῷ παρρησίᾳ, * στυγνόντες ἀπὸ
τῷ λόγῳ τῷ παρρησίᾳ τὸ ἐξάρθεσιν τὸ παρ-
ρησίᾳ αὐτῶν. ζητῶντες ἐν πειρασμῶν, ἀν καὶ
τῷ αὐτῶ βιάσων. * εἰ καὶ σκληρὸν αὐτοῖς ἀπα-
τήσων ἐν τῷ βίᾳ τῷ πῶ, * μμείψασον τῷ
βίᾳ τῷ παρρησίᾳ. ἐπὶ τῷ ἐξάρθεσιν τὸ ἀναπαύ-
σις * αὐτῶ μακαριότητις μὲν τῷ παρρησίᾳ *
πολλὰ ῥῶν μὲν ἐν ἐπὶ στυγνόντων τῷ ἐξάρθεσιν
τῷ παρρησίᾳ, καὶ ἐλάττωσιν αὐτῶν, ὅ ὄντων,
ὅ ἐρηπῶντες, τὸ * διηγηγημένον. ἐπὶ ὅσῳ
ἐφῶντες ἐν τῷ παρρησίᾳ στυγνόντων μὲν τῷ
ἐλάττωσιν μόνον, ἵνα ἐλάττωσιν, ἵνα ἐπι-
τερεῖσων, ὡς οἱ παρρησίᾳ ἐν τῷ μὲν παρρη-
σίᾳ τῷ λόγῳ τῷ θεοῦ λέγειν ἐπιπληκτικῶς
τῷ ἀμῶντων, εἰ καὶ ἰδόντων μετὰ τὰ διώα-
σαι οἱ ἐλεγχόμενοι. πλὴν οἱ καὶ παρρησίᾳ
ἐπὶ τῷ ποιῆν, ἰδαίνω * καὶ τῷ σήμερον ἀνα-
ζητῶντων. πολλὰς ἠλεγξεν ὁ ἀσεβήτης, καὶ
περὶ πολλὰς εἶπεν ὁ παρρησίᾳ. καὶ ἡδὲ ῥῶν
τῷ ἀμῶντων ἡμῶν, ὡς δὴ ἐν ἐν τῷ τῷ
αἰχμαλωσίᾳ γαργάσῃ καὶ τὸς ῥῶντες αὐτοῦ.

Vi beatos predicant Prophetas, ip-
sosque beatos predicando exoptant
partem habere cum Prophetis, quod vaticinij
ipsorum excellentias ex verbis propheti-
cis cognovissent : quarentes igitur persua-
deri sibi sinant, ut vitam eorum exemplo in-
sistuant suam : & si quid duri ipsis occurre-
rit in hac vita, imitentur vitam propheti-
cam; quoniam vna cum Prophetis ejusdem
beatitudinis requiete poterunt. Plurimis
vtrique ex locis colligere liceat eximias do-
ctes Prophetarum, ut illorum libertatem,
constantiam, vigilantiam, excitationem;
quia in periculis constituti propter solam li-
bertatem minime solliciti erant, qui increpa-
rent, qui converterent, adeo ut Propheta
cum libertate verbum Dei increpando pec-
catores proferrent, quantumvis increpiti
permagna posse viderentur. Verumtamen
quamvis undique liceat hoc facere, videa-
mus quae lecta sunt hodie. Plurimos incre-
parat Propheta, & ad plurimos verba fece-
rat Propheta : erat nempe juxta peccato-
rem natus, vti patet ex eo quod captivitas
in ipsius tempora incidit : cum plurimos

αἰχμαλωσίᾳ γαργάσῃ καὶ τὸς ῥῶντες αὐτοῦ.

dient Vx mihi: neque enim meliores sunt
Servatore nostro, & ipsi lapsus nostros cer-
nunt: at beati illi, super quibus Angelinon
dicent Vx mihi, sed beatos pronuntiant.

Lucæ 15. 7

Nam ita gaudium erit in celo super uno peccatore
penitentiam agente, quam super nonaginta no-
xam iustis, qui non indigent penitentia. Hæc
sunt consolationis. Hæc me mater quare me
genuisti? Quam dicit matrem? Num in mul-
teribus potest etiam animam dicere, & Ma-
riam? Si quis autem hoc admitat: Nonif-
simè acceperat mater mea spiritum sanctum, &
adduxit me in montem magnum Thabor, &
cetera. Potest suam matrem videns dicere:
Hæc me mater, quare me genuisti virum qui in-
dicer & discernat in omni terra? Iudicatur
omni terræ atque discernitur, & ad unum-
quemque dicturus est: Ego feci hæc & illa,
& incarnatio mea præstitit hæc & illa, &
pro salute tua passus sum atque sustinui.
Hæc dicente Servatore quid agemus? iudi-
caturus enim est in univèrsa terra. Id quod
sequitur videre volo. Potest tam ad Pro-
phetam quam ad Servatorem secundum
vnam expositionem referri. Videamus etiã
quod sequitur: Nō debui, nec debuit mihi quis-
quam. Venit princeps huius mundi, & in me non
habet quidquam. Et reverã nihil debuit, vnuf-
quisque autē nostrū debitor est peccatis, &
debitor est habens chirographū. Post deletū
chirographū suum vnufquisque quãta fecit

1. Pa. 22.

chirographa? Qui peccatum non fecit, nec in-
ventus est dolus in ore eius, non fecit chiro-
graphum. Quid porrò etiam illud: Nec de-
buit mihi quisquam? quomodo explicabimus
hoc de Servatore: Non debuit mihi quisquam?
Vt etiam sic legerimus, sciendum tamè plu-
rima Septuaginta Interpretum exemplaria
non sic habere: postmodum autem inspi-
cientes etiam reliquas editiones, cognovi-
mus scriptorum esse errorem: nihilominus
vtrouque modo explicari potest hic locus.

Lucæ 7. 41

Quomodo nimirum non debuit mihi quis-
quam? Omnibus debita ipsorum dimisit. Duo
debtores erant homini cuidam feneratori: vnus
debebat denarios quingentos, & alius quinqu-
aginta: non habentibus illis unde redderent, do-
navit utrisque. Vnū videre duos debtores,
vnum qui quingentos debebat, & alterum
qui quingenta? E duobus populis qui in
Deum crediderunt, Iudeorum populus non
credens in Christum debebat quingenta,
fortasse nos qui ex Gentibus sumus, vt-
pote omnium impiissimi effecti quingentos
denarios debebamus: de quibus etiam dicitur
in persona meretricis illius penitentis.

Α πωσα οι ἀδελφοί τῶν ἁμαρτιῶν τῶ σωτήρος ἡμῶν
λίγους τὸ οἶμοι. * ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐμῶν. εἰμῶν. *
ἢ γὰρ κρείττους εἶσι τῶ σωτήρος ἡμῶν, καὶ αὐτοὶ
ἡμῶν τῶ πῆσιμα τῶ βλά τῶσιν. Ἄλλὰ μακί-
ριοι ἔκαστοι, ἐφ' οἷς οἱ ἀδελφοὶ οὐκ ἐροῦν τί.
οἶμοι, ἀλλὰ μακίριοι. * ἡμεῖς γὰρ ἦσαν ἐν ἕσ-
πῶ γὰρ ἐπὶ ἐνὶ ἀμύρτωλῶ μετανοῦντι, ἢ ἐπὶ
ἐπενήκουτα ἐνέτα; οἱ δ' χρεῖται ἡχοσι μετανοίας.
τῶσιν ἐν πῆσιμα τῶ οἶμοι ἐγὼ μῦπερ ὡς τί-
να με ἔπικες; τίνα λέγει μακίριοι; * ἀρ' οὐκ
B ἐν γυναιξὶ δυνάσται καὶ τῶν ἡγῶν λέγει, καὶ
τῶν μακίριων; εἰ δὲ περ πῆσιμα τῶ ἀρπ
ἐγὼ εἶμι ἢ μήτηρ με δ' ἄγιον πνεῦμα, καὶ
ἀντιερχέ με εἰς τὸ ὄρος δ' μέγα δ' παύσας, καὶ
τὰ ἐξῆς. δυνάσται αὐτῶ * ἰδὼν τῶν μακίριων λέ-
γῶν. οἶμοι ἐγὼ μῦπερ, ὡς τίνα με ἔπικες αὐτῶ
δικαζόμενοι καὶ ἀδικησάντων ἐν πάσῃ τῇ
γῆ; δικαζόμενοι πάσῃ τῇ γῆ καὶ ἀδικησάντων
καὶ μὴ εἶπεσ ἕκαστον λέγειν. ἐγὼ πεποιήκα
ταῦτα καὶ ταῦτα, καὶ ἡ οἰκονομία μου ἐσθραξέ τα-
C δὲ, ἢ ταῦτα καὶ τῆ σωτηρία σὺ ἐπέμνηται. ἡδ-
τῶ λέγοντες τῶ σωτήρος πῆσιμα τῶν μακίριων
ἀδικησάντων ἐν πάσῃ τῇ γῆ. τὰ ἐξῆς ἡδ-
ἰδὼν. δυνάσται καὶ ἐπὶ τῶ σωτήρος ἡδ-
δυνάσται αὐτῶ καὶ ἐπὶ τῶ σωτήρος ἡδ-
μῶν καὶ τὰ ἐξῆς. οὐκ ἀφείλιτα, ἐπεὶ ἀφεί-
λιτοί με ἐσθραξέ. ἔρχεται δ' ἀρχὴ τῶ χύσας
τῶν, οὐκ ἐχρὶ ἢ ἐν ἐμοὶ ἐσθραξέ. καὶ ἀληθῶς
οὐκ ἀφείλιτο. ἕκαστος ἢ ἡμῶν ὀφειλῆται ἐπὶ
τῶ ἀμύρτωλῶ, καὶ ὀφειλῆται ἐπὶ ἕσπῶν χρεῖ-
D γραφῶν. μῦτῶ ἐξ ἀλειφθῆσαι αὐτῶ δ' * χρεῖ-
γραφοὶ ἕκαστος πόσα πεποιήκασι χρεῖσθραξά,
ὡς ἀμύρτωλῶ οὐκ ἐποίησαν, ἐπεὶ ἡμῶν διδ-
ἐν τῶν ἑσθραξέ αὐτῶ, οὐκ ἐπίπικε χρεῖσθρα-
φοὶ. τί δ' καὶ τῶ. οὐκ ἀφείλιτοί με ἐσθραξέ εἰς;
πῶς δικησόμενοι ἐπὶ τῶ σωτήρος. οὐκ ἀφείλι-
σέ μοι ἐσθραξέ εἰς; εἰ καὶ ἀνιχνωθῶ ἡμῶν, ἀλλὰ
καὶ δεῖ εἰδέναι ὅτι τῶ πλείονα τῶν αἰτησάντων τ
ὀκλύσας τῶν ἐβδόμενα τῶ οὐκ ἐχοῖ ἕσπῶν. ἐσθ-
ραξέ ἢ ἐπίπικε ἡμῶν καὶ πῶς λοιπὸς οὐκ ἐσθραξέ,
ἔργων ἡσθραξέ ἐπὶ ἀμαρτησῶ. καὶ πῶς
E ἕκαστῶν ἐπὶ δικησόμενοι τῶ πῶν. * πῶς μῶν. *
τοὶ οὐκ * ἀφείλιτοί με ἐσθραξέ εἰς; πῶσι τῶ ὀφει-
λήμα τῶ αὐτῶν ἀφῆκεν. ἀφῆκεν δὲ δυνάσται
χρεῖσθραξέ ἡσθραξέ δύο. εἰς ἀφείλιτε δυνάσται
πεντακόσια, ὃ δ' ἕτερος πενήταίσα. μῦτῶν
δύοις ἰδὼν τῶν δύο χρεῖσθραξέ, τῶ πῶ-
δύο λατῶν πεπιτῶκασι εἰς τῶ θεῶν, ὃ οὐκ τῶ
παρῶν ἀσθραξέ γαρημῶν τῶ πεντακόσια. ἐφ' οἷς καὶ λέγειται * ἐπὶ τῆ ποσῆ ὀκλύσας τῆ με-

των αὐτῶν ἀσθραξέ, ἀμφοτέροις ἐχρεῖσται
τῶσι. ἀφείλιτο, καὶ τῶ πενήταίσα; ἀπὸ
ἰσθραξέ λαός ἀπῆσαν εἰς τῶ χρεῖσθραξέ τῶ
παρῶν ἀσθραξέ γαρημῶν τῶ πεντακόσια. ἐφ' οἷς καὶ
λέγειται * ἐπὶ τῆ ποσῆ ὀκλύσας τῆ με-

παροψη· κητοί είπαι πς αν, πως τω πιντα
 κωσα ετα· σακινλω αιαφερεται· εα τω κη
 καδ. Pat. ποταπη η γαυη η αταλωμη αυτη· παθς ο
 ειρηκε πα σίμανι, ανθεσπερα δαυεση εσαν
 χροσφιλε πα δυο. εις αφειλε δαυεα πετα-
 κωσα, ο ετρεος πατηκωπα, κη τω εθης· τωδ-
 τω δαφ· τι· οκα ωφειλωσα, οσθη αφειλωσέ μοι
 οσθίς· ο λω αναγκων αφεσσησεν υμιν· οκα
 αφειλωσα, οσθη αφειλωσέ μοι οσθίς· η
 ιαγς μα εσθιλιτην εν πης καταρωιθους με· ει
 κη απεθανεν εε ααθελας. δλλα εη εκ δαυα-
 καδ. Pat. μεως θεοδ· εητα πολλων διελδοντων λωρον, λω
 τω λωρη μ κη αει εν κωσ τω ειρηκωρον είπειν· αλλ
 οκα εγγρηει τω χροισ επειρητης· είπαυμ εν
 ο· εθης εις ο· εθης αναγκωσεν το· εηκαθεατος
 αφεσπερος ος πλω ελπίδα· εη επ· αφεσπον·
 οκα τω τος νομίζουσαι επ αφεσπος· μ τω
 θεοδ ο υος λω ο σατηρ, ε πλκωσασ γδ μτ· ηη
 πολλων ηη αφεσπων κανδυ κη τω ειρηκω
 οη οκα εη θεοδ· μονογυης ο αφεσποκος π-
 σης κησως· εηκαθεατος γδ εη πλω ελπίδα
 κη επ· αφεσπον· διδον οη επεκαπαεστω
 είσαν οι επ· αφεσπον· εηροτες πλω ελπίδα·
 καδ. Pat. ελπίτων βηη η ιουσω χροισ εν γω αφεσπον
 οκα οίδα· ε μόνον αφεσπον· οκα οίδα, αλλα
 σφίλας οίδα, πλω αβδολικωσυνίλω, αφεσπον·
 δι ε εατλωσ τω πατήτα εν πης θεσπος κη βηη
 πς γης, είπε οσθα, είπε αόσστα, είπε αη-
 χα, είπε εησι· επεκαθεατος αφεσπος ος
 πλω ελπίδα· εη επ· αφεσπον· καν γδ τηρη
 ο σατηρ, οη εν ετόρεση, αφεσπος λω· αλλ
 εί κη λω αφεσπος, αλλα νω εδαμως εσην
 αφεσπος· εί γδ εηρωμωρη ελπίδ κη· οκα·
 δλλα νω οκα επ γανωσυνίλω, φησην ο απσω-
 λος· εη γδ δι αυτον οκα επ είμι αφεσπος, εω
 ακωλθηω αυτη· τος λωροισ· αλλα λέγει· εη γδ
 είπα, θεοί εση, κη ηοιοληη πα πς· οκα εν
 ας αφεσποκος εση· οκα ηη νεκρων· εητω γέ-
 ροις αφεσποκος· αφάπαν αφεσπων, εις θεον
 μεταβαλών· επεκαθεατος τίνω αφεσπος
 ος πλω ελπίδα· εη επ· αφεσπον, κη επεί·
 οσ αφεκα θεσχιότος αυτη· εση αφ κωρώση τω
 αφεκα, εση πλω ίερω πλω σαμσπηλω, εα
 κησπη κη· κη αφεκα εσθεβήση· αλλ ο
 κηρις εη· εησας εση· ε γδ επείζει αφεκα θεσ-
 χίότος αυτη· πατήτα γδ πλω η κωρωση τω η-
 σωδ εν τω σάμκη αυτη· εη κη κηκεσ τω μέλω· τω βηη πς γης, πορωίς, ακωταρ-
 οίτα, νεκρωσας τωτα, ε επείζει αφεκα τω θεσχιότος αυτη· επεκαθεατος ος πλω ελπίδα· εη
 επ· αφεσπον· αμα η· αφες τος ελπίζουσαι βηη αφώμαση· εδωνα μα φιλσε εση· εα-
 ηταλορος, επεκαθεατος εση· οδωνα μα φίλος κη πλωσός εση, κη παρηκαύ μοι· ηητα εη

A Atqui postulet nonnemo, quâ ratione quin-
 genta ista ad illam referantur? ex quo &
 qualis sit mulier que tangit eum: ad quod dixit
 Simoni: Homini cuidam sanatori erant duo
 debitores: unus debebat denarios quingentos, al-
 ter quinquaginta, & cetera. Hæc dicta sunt
 propter illud: Non debui, nec debuit mihi
 quisquam. Quod erat necesse vobis propo-
 nere. Non debui, nec debuit mihi quisquam.
 Fortitudo mea defecit in ijs qui maledicunt mihi.
 Et si mortuus sit ex infirmitate, sed vi vitæ ex vir-
 tute Dei. Deinde multis dictis, erat qui-
 dem etiam de quolibet dictorum aliquid dic-
 endum; sed minime iam integrum est tem-
 pore nos urgente. Dicamus itaque quoad
 licet de eo quod lectum est: Maledictus ho-
 mo qui spem habet in homine: ex eo quod mul-
 ti putarent hominem quidem Dei Filium
 esse Servatorem: nam cum multis malis
 humanis ausi sunt etiam hoc dicere, nempe
 unigenitum primogenitum omnium creaturæ
 non esse Deum. Maledictus enim homo
 qui spem habet in homine. Manifestum est
 utique maledictus esse qui spem habent in
 homine. Sperans in Iesum Christum ego
 hominem non novi: non solum hominem
 non novi, sed sapientiam novi, ipsam per
 se justitiam, hominem, per quem omnia
 creata sunt in cælis & in terra, sive visibilia
 sunt, sive invisibilia, sive principatus, sive
 potestates. Maledictus homo qui spem habet in
 homine. Et si enim fervet Servator, quia
 quem portabat homo erat: attamen licet
 homo erat, sed nunc nequaquam est homo.
 Et si cognovimus secundum carnem Christum,
 sed nunc jam non novimus, inquit Apostolus:
 ego per ipsum non amplius sum homo, si
 sermones ejus sequor. Ceterum ait: Ego di-
 xi, Dixeritis, & filij excessi omnes. Quema-
 modum igitur primogenitus est ex mortuis; ita
 factus est primogenitus omnium hominum
 quos in Deum transfudit. Maledictus igitur
 homo qui spem habet in homine, & firmat car-
 nem brachij sui. Qui nimirum confirmat car-
 nalia, qui robur corporeum cum obtinue-
 rit, etiam militat secundum carnem. Ver-
 um non ita sanctus se habet: neque enim
 firmat carnem brachij sui: semper enim
 mortificationem Iesu in corpore suo habet,
 & mortificat membra sua quæ sunt super
 terram, fornicationem, immunditiam: qui
 hæc mortificat, non firmat carnem brachij
 sui. Maledictus qui spem habet in homine. Si-
 militer hoc pertinet ad eos qui sperant in
 dignitatibus. Hic vel iste amicus meus est
 Centurio, Praefectus est quidam meus ami-

cal. Pat. ποταπη η γαυη η αταλωμη αυτη· παθς ο
 καδ. Pat. μεως θεοδ· εητα πολλων διελδοντων λωρον, λω
 καδ. Pat. ελπίτων βηη η ιουσω χροισ εν γω αφεσπον
 οκα οίδα· ε μόνον αφεσπον· οκα οίδα, αλλα
 σφίλας οίδα, πλω αβδολικωσυνίλω, αφεσπον·
 καδ. Pat. κησπη κη· κη αφεκα εσθεβήση· αλλ ο
 κηρις εη· εησας εση· ε γδ επείζει αφεκα θεσ-
 χίότος αυτη· πατήτα γδ πλω η κωρωση τω η-
 σωδ εν τω σάμκη αυτη· εη κη κηκεσ τω μέλω· τω βηη πς γης, πορωίς, ακωταρ-
 οίτα, νεκρωσας τωτα, ε επείζει αφεκα τω θεσχιότος αυτη· επεκαθεατος ος πλω ελπίδα· εη
 επ· αφεσπον· αμα η· αφες τος ελπίζουσαι βηη αφώμαση· εδωνα μα φιλσε εση· εα-
 ηταλορος, επεκαθεατος εση· οδωνα μα φίλος κη πλωσός εση, κη παρηκαύ μοι· ηητα εη

cus, & dives est, & prebet mihi. Deinde etiam ad talem dicitur istud: *Maledictus homo qui spem habet in homine.* In nullum hominem speramus, quantumvis nobis amici esse videantur: non enim in ipsos, sed in Dominum nostrum speramus, qui est Iesus Christus; cui est honor & imperium in facula faculorum. Amen.

ἄσπερος ὅς πῦρ ἐλπίδα ἔχει ἐπὶ ἀσπερον· ἀσπερος ὅς πῦρ ἐλπίδα ἔχει ἐπὶ ἀσπερον· ὁδὸς ἐστὶν αἰθερον * ἐλπίζομεν, καὶ ἐλπίδα δὲ καὶ ἡμῶν ἐστὶν φίλοι. ἡ γὰρ ἐπὶ αὐτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ κύριον ἡμῶν ἐλπίζομεν, ὅς ἐστιν ἰσοδοξος ἄσπερος, ὃ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ ὁ κράτος εἰς τὰς κείνας τῆς ἀνάων, ἀμην.

HOMILIA XVI.

Ο Μ Ι Λ Ι Α Ι Ϛ.

(juxta Hieronymum X I I.)

Εἰς τὸ.

De eo quod scriptum est:

Isaem.16.16 Ecce ego mitto piscatores multos: dicit Dominus; &c.

Ἰδὼ ἐγὼ ἀποπέμψω τὰς ἀλιεὺς τὰς πολλὰς, λέγει κύριος, καὶ πῶ ἐξῆς.

Interprete S. HIERONYMO.

IN Evangelio quod secundum Mathaeum B est, scribitur Salvator noster venisse juxta mare Galilææ, & ibi vidisse Simonem & Andream fratrem ejus mittentes retia in mare. Erant quippe piscatores. Ibi que additur: Videns autem eos Iesus, dixit eis: *Venite post me, & faciam vos piscatores hominum.* Et relinquentes sua retia secuti sunt eum. Et fecit eos Salvator de piscatoribus piscium, piscatores hominum. Alios quoque duos fratres invenit Dominus, Iacobum Zebedæi, & Iohannem fratrem ejus, in navicula cum patre Zebedæo reficientes retia sua. Quos cum similiter ad Evangelij ministerium provocasset, piscatores hominum reddidit. Si quis ergo juxta hanc historiam consideret Discipulos Salvatoris, ut habeant non solum gratiam sermonis, ita Scripturarum ratione contextam ut retia, quæ possint super humanas animas gyro artificis superfundit, & consideret hoc ipsum cum summa ratione fidei, videbit quomodo non tunc tantum Salvator, sed & usque ad presentem diem mittat hominum piscatores, instituens eos animas liberare de mari, & ex acerbissimis fluctibus ad auram producere liberiozem. Verum illi pisces cum sagenis, retibus atque hamis extracti de aqua fuerint, moriuntur. Apud nos verò cum aliquis fuerit sermonis rete comprehensus, & eductus de mari saculi; moritur quidem & ipse, sed peccato, sed mundo, ut confurgens Christo, vivat Deo. Si ergo possis, ad intelligendum sensum quem conamur exponere, animo inducere pisces de mari

A Ναυαρχαὸς ἔστι ἐν τῷ κτ' μαθηαίου βασιλεὺς σωτήρ ἡμῶν ἐκλυθῆναι παρὰ πῦρ θάλασσαν τῆς θαλιθίας, καὶ ἰσχυρὰ κίνα σίμωνα καὶ ἀνδρέαν τῶ ἀδελφῶν αὐτοῦ βάλαντας ἀμφιβληστρον εἰς πῦρ θάλασσαν. ἠσασα γὰρ ἀλιεὺς· εἶπα φησὶ ὁ λόγος, ἕνα ὁ σωτήρ ἰδὼν εἶπε· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεὺς ἀνθρώπων, οἱ δ' ἀφῆκε τὰ δικτυα ἠκροβύσσας αὐτῶν· καὶ πεποιήκεν ὁ ἰσοδοξος αὐτοῦ ἐπὶ ἀναρχεῖν τῶ ἀλιεῖν. καὶ ἄλλος δ' ἔκ. ἱ. ἰ. δύο ἀδελφοὺς ἔβρι, ἰακώβου τῶ ζεβεδαιῶν, καὶ ἰωάννου τῶ ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοῖον κτ' τῶ πατρὸς καταρτίζοντας τὰ δικτυα· καὶ τότε ἐκάλειεν ἐπὶ πῦρ αὐτοῦ ἐπιτήμιον. πεποιήκεν δ' ἀλιεῖς ἀνθρώπων· καὶ εἰ τις γὰρ κατενόησε τὰς ἐχθρὰς δὲ θεοῦ γὰρ ἐν λόγῳ, πεπρωμένον ὡς δικτυα, καὶ συγκειμένον δὲ τῶ ἱερῶν γραφῶν ὡς ἀμφιβληστρον, ὡς ἀεὶ δὲ ἀναρχαὸς τῶ ψυχῆς τῆς ἀκροβύσσου τῶ πλῆγμα. καταπόση δ', καὶ περὶ δικτῶν τῶτο γινόμενον κτ' πῦρ ἐπιτήμιον, ἡ δ' ἐδίδαξεν ὁ ἰσοδοξος ὅτι τίνα τρέπον ἔμεινον πῦρ, ἀλλὰ καὶ νῦν ὁ σωτήρ ἡμῶν πέμπει ἀλιεὺς ἀνθρώπων, παιδύσας αὐτοῖς, ἵνα διωθηθῶν δὲ τῶ θαλάσσης ἀεὶ θῆναι, καὶ φουρτῆ αὐτοῦ τὰ πικρὰ κύματα. ἀλλ' ἐκείνοι οἱ ἰχθύες οἱ ἄσπεροι ἀεὶ θῆναι ἐν τῶ σαγήνας, καὶ ἐν πῦρ ἀμφιβληστρον, καὶ ἐν τῶ δικτυοῖς ἢ ἐν τῶ ἀγκίστρον ἀποδύσασαι θάλασσαν, ἐκ τῶ ἀναρχαίου.

ἰσχυρὸς ἔστι τῶ σωτήρ. ὁ δ' ἀναρχαὸς ἔστι τῶ ἀλιεῖν ἰσοδοξος, καὶ ἀεὶ θῆναι δὲ τῶ θαλάσσης, καὶ ἀντὶς μὲν ἀποδύσασαι. ἀποδύσασαι δ' ἐπὶ τῶ κόσμῳ, ἀποδύσασαι τῶ ἀμύρτια, καὶ ἡμῶν